

Posudek diplomové práce

Bc. Andrey Bradáčové

Vliv rychlosti chůze na schopnost udržení přímého směru po rotační stimulaci labyrintu

Předložená práce se zabývá velice zajímavým tématem, které vychází z přelomové práce Brandta z roku 1999, který jako první popsal, že u pacientů s vestibulární lézí dělá menší problém rychlá chůze nebo běh než chůze pomalá. Je překvapivé, že v literatuře existuje poměrně málo prací, které by tyto experimenty replikovaly. Předkládaná práce má jasně stanovené hypotézy a metodiku, velice dobře je zpracována statistická analýza dat a grafické zpracování výsledků.

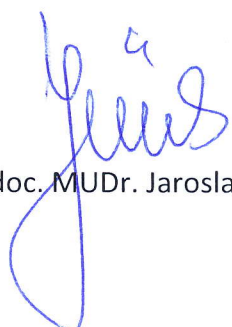
Velice dobře je zpracovaná rešeršní část, vychází z referenčního seznamu prací, který je uveden na 5 stranách. Sama práce má 62 textových stran, přílohy a seznam použitých zkratk.

Vliv věku na testované parametry je velmi zajímavý. Domnívám se však, že z hlediska udržování posturální stability byl věkový rozdíl mezi skupinami relativně malý. Možná by zajímavější výsledky přineslo srovnání se skupinou v 6. nebo 7. deceniu.

K práci mám jednu otázku. V popisu experimentu na straně 43 popisujete, že vyšetřovaná osoba se točila na rotační židli s otevřenými očima. V tomto případě nejde ovšem pouze o vestibulární stimulaci, ale současně o stimulaci optokinetickou, která vestibulární odpověď zvyšuje (tzv. visuo-vestibulo-ocular reaction VVOR). Proč jste zvolila tento typ stimulace a ne jenom porostou stimulaci vestibulární (rotace při zavřených očích) a jak mohl tento fakt ovlivnit výsledky.

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že předkládaná práce je mimořádně kvalitní, svým provedením a zpracováním dat by byla vhodným podkladem pro publikaci v zahraničním odborném časopise.

Práci hodnotím výborně

doc. MUDr. Jaroslav Jeřábek, CSc.

26.5.2016